

Трибуна Студента

Національний університет водного господарства та природокористування

Понеділок,
19 лютого
2007 року
№ 2(2057)
Газета виходить
з 1930 року

Задля сталого розвитку галузі

На засіданні колегії Державного комітету України по водному господарству розглянуто питання про підсумки діяльності водогосподарсько - меліоративного комплексу за 2006 рік і завдання щодо забезпечення сталого функціонування галузі у 2007 році.

На засіданні колегії виступили голова Держводгоспу України В.А.Сташук, перший заступник голови В.Ф.Кіжаєв, заступники голови М.Я.Бабич та О.А.Романов, керівники водогосподарських організацій та інші.

Про підготовку фахівців, наукову діяльність та співпрацю університету з Держводгоспом України, спрямовану на розвиток водогосподарської галузі, учасникам засідання розповів ректор Національного університету водного господарства та природокористування

В.А.Гурин.

Зокрема, він зазначив, що Держводгосп України є основним замовником на підготовку фахівців. Така співдружність вищої освіти і виробництва стала доброю традицією. Університет протягом 2001-2006 років щорічно виділяє для абитурієнтів з водогосподарських організацій біля 100 місць на навчання за кошти державного бюджету.

За 2001 - 2006 роки НУВГП дав путівку у життя 463 випускникам, які навчалися за рекомендаціями Держводгоспу України. За цей період направлено на роботу у водогосподарські організації 422 випускника. Відрядним є той факт, що значна їх частина отримали дипломи освітньо-кваліфікаційного рівня магістр, а працевлаштування за здобутим фахом складає 76 відсотків

перепідготовку фахівців та підвищення кваліфікації за всіма акредитованими напрямами та спеціальностями і має всі можливості здійснювати післядипломну освіту з управління у водному господарстві керівного та інженерно-технічного складу водогосподарських організацій. Підготовлені також відповідні пропозиції щодо підвищення кваліфікації на базі університету водогосподарських працівників західних областей України.

Готувати висококваліфікованих

Держводгоспом України. Наукові дослідження та розробки виконуються за напрямками і темами, що проходять конкурсний відбір і включені до Плану науки і техніки по Держводгоспу. Проте науковий і кадровий потенціал університету дозволяє ставити і вирішувати значно ширше коло завдань. Вченім НУВГП під силу вирішення складних наукових проблем, що стоять перед Держводгоспом. На сьогодні через науково-дослідне управління вони виконують науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи загальним обсягом близько 1,2 млн. грн. і здатні виконувати значно більші обсяги робіт.

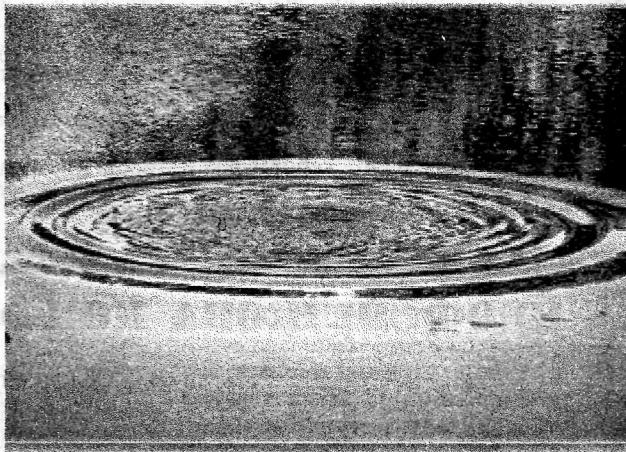
Це далеко не всі можливі напрямки роботи, що може здійснювати університет для галузі водного господарства. Для покращання співпраці пропонується удосконалити механізми реалізації наукової роботи, а саме: фінансувати не тільки прикладні розробки, а й фундаментальні дослідження ; створити спільні науково-виробничі центри при облводгоспах ; проводити спільні наради-семінари інженерно-технічних

працівників підприємств, установ Держводгоспу та фахівців університету; запровадити для кращих студентів стипендію Голови Держводгоспу та премію імені Голови Держводгоспу для кращих молодих науковців .

Лише повноцінна плідна співпраця, у тому числі наукова, дасть потрібні результати і Державному комітету водного господарства й університету, дозволить готовувати висококваліфікованіх конкурентоздатних фахівців для галузі, одержувати вагомі науково-практичні результати.

Григорій САПСАЙ,
проректор з науково-педагогічної
роботи, міжнародних і
регіональних зв'язків

Університет
здійснює

Пам'яті героїв Крут

Вечір, присвячений пам'яті героїв, які загинули під Крутами, відстоюючи незалежність України, відбувся в першому гуртожитку НУВГП. Його організували і провели Центр естетичного виховання молоді університету та учасники драматичного гуртка факультету економіки і підприємництва.

29 січня виповнилася 89 річниця подій під Крутами. Крути - залізнична станція між Бахмачем та Ніжином. Там, на лінії Москва-Бахмач-Київ, відбувся бій сотні Юнацької військової школи імені Богдана Хмельницького, сотні Помічного студентського куреня та чоти гайдамаків із десятеро численнішим і незрівнянно краще озброєним більшовицьким

юнаків. І все ж завдання було виконано - наступ затримано на кілька днів, що дало змогу делегації УНР гідно відбути Берестейські переговори.

У тому бою загинула більшість молодих захисників
К и е в а .
 Найстаршому з них
в и п о н и л о с я
 двадцять п'ять років, наймолодшому

п'ятнадцять. Легендарна смерть українських юнаків показала, що воля народу до своєї незалежності є твердою і непереборною.

Пізніше близько тридцяти юних героїв було поховано на Аскольдовій могилі. Тепер на місці бою під Крутами і біля Аскольдової могили в Києві стоять пам'ятні знаки і щороку відбуваються жалобно-врочисті заходи.

Студенти нагадали учасникам вечора про цю пам'ятну дату, прочитали поезії, присвячені героям і їх подвигу, заспівали пісень, співзвучих подій. Перед

учасниками вечора виступив голова товариства „Просвіта” НУВГП, доцент кафедри прикладної математики Анатолій Білецький.

А четверокурсники факультету водного господарства Сергій Федотов-

загоном, який йшов на Київ. То ж сталося так, що захистити столицю Української Народної Республіки не знайшло нікого, окрім жменьки

голова студради гуртожитку №1, Олександр Пилипчук – голова конгресу - при ректораті НУВГП та Ірина Дацишина – голова профкому ФВГ разом зі своїм деканом В.О. Турченюком взяли участь в урочистостях, які відбулися в Крутах, послухали виступи народних депутатів України, політичних діячів, студентів, поклали квіти до підніжжя пам'ятного знаку героям.

Пам'ятають студенти сьогоднішні про героїв Крут, пам'ятають і вшановують цю гіройчу дату.

Анна ЄЗЕРСЬКА

Студентська профспілкова конференція

Делегати студентської профспілкової конференції заслушали звіт голови профспілкового комітету Володимира Шлапака про роботу профкому студентів та виконання колективної угоди за 2006 рік між профкомом та адміністрацією.

У ході роботи конференції її делегати затвердили проект колективної угоди на 2007 рік, з урахуванням змін та доповнень, які попередньо були опрацьовані на засіданні профкому студентів і узгоджені на комісії з підготовки колективної угоди.

Також прийнято звернення до адміністрації, яке стосується розрахунку оплати за проживання в гуртожитках. В них, зокрема, йдеться: при розрахунках оплати за

проживання студентів враховувати розташування підрозділів університету в гуртожитках (санаторій-профілакторій, військова кафедра, підрозділи АГЧ, центр підготовки водіїв, лабораторія естетики, бібліотека, аудиторії кафедри архітектури); проводити перерахунок оплати за проживання в гуртожитках університету два рази на рік відповідно до лімітів, виділених міністерством освіти на оплату комунальних послуг (пропорційно до займаних площ у корпусах і гуртожитках).

У роботі конференції взяли участь проректор Г.І. Сапсай, директор студмістечка В.А. Євтушенко, начальник управління виховної роботи

В.О. Солодкий. Зокрема, Г.І. Сапсай зазначив, що адміністрація університету всіляко підтримує ініціативи студентства щодо покращання благоустрою гуртожитків та навчальних корпусів і порадив їм бережно ставитися до матеріально-технічної бази університету, раціонально використовувати енергоресурси в корпусах та гуртожитках, вчитися в рамках студентського самоврядування самостійно вирішувати поточні проблеми на місцях.

Учасники конференції сподіваються, що положення колективної угоди, як з боку профспілкового комітету студентів, так і з боку адміністрації нашого університету, будуть виконані в належному обсязі.

Назар ПОЛІЩУК,
заступник голови профкому студентів

Студент і науково-технічний прогрес

В університеті розпочався перший тур Всеукраїнської олімпіади „Студент і науково-технічний прогрес”.

Щоб виявити найбільш обдарованих студентів і створити відповідні умови до творчого зростання, цей тур олімпіади проводиться майже з усіх дисциплін і спеціальностей. У ньому візьмуть участь студенти всіх курсів.

До речі, за перемогами на олімпіадах серед технічних та

економічних закладів наш університет вже декілька років поспіль входить у десятку найкращих, а за підсумками минулого навчального року університет посів третє місце, поступившись лише Національному технічному університету „КПІ” та Донецькому національному технічному університету. Серед переможців минулорічної олімпіади 20 студентів нашого навчального закладу. Найкращі знання, як правило, студенти НУВГП демонструють на

олімпіадах з гідромеліорації, систем автоматизованого управління та комп’ютерного моделювання, геодезії, деталей машин та основ конструкцій. Наш університет також гостинно прийме у своїх стінах учасників другого туру Всеукраїнської студентської олімпіади з дисциплін „водопостачання та водовідведення” (16-20 квітня) і „технологія будівельних конструкцій, виробів і матеріалознавства” (24-28 квітня).

Тетяна ШАЛУПІНА

Нові книжки

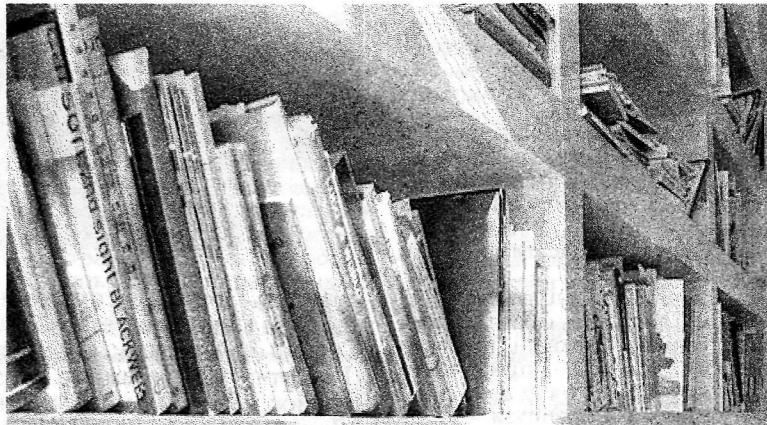
У Рівненському прес-клубі відбулася акція в рамках проекту Фундації ім. князів-благодійників Острозьких та компанії UMC „Бізнес і менеджмент-освіта в Україні”.

Мета проекту – привернути увагу соціально-відповідального бізнесу до розвитку менеджмент-освіти в Україні через покращання

Від меценатів

євроінтеграції та КМСОНП, кандидат технічних наук, професор Станіслав Гончаров.

Станіслав Михайлович, зокрема, зауважив, що НУВГП єдиний технічний заклад у нашому регіоні. Отож, лише у нашему закладі студенти можуть вивчати технічні дисципліни поряд з економічними. Проблема ж сучасних управлінців на

матеріальної бази науково-освітніх бібліотек регіонів.

Компанія UMC разом з Фундацією ім. князів-благодійників Острозьких переклали на українську мову книжки всесвітньо визнаних експертів з менеджменту та маркетингових комунікацій, які вперше з'явилися на пострадянському просторі.

Окрім презентації серії книжок, до якої війшли „Корпоративна соціальна відповідальність”, „Майбутнє конкуренції”, „Прорив. Історії та стратегії революційних новацій” та „Восьма звичка: від успішності до величин”, гості мали гарну нагоду обмінятися думками щодо стану, проблем та шляхів їх вирішення у менеджмент-освіті України.

Національний університет водного господарства та природокористування на заході представляв координатор з питань

виробництві в тому, що вони є висококласними технологами, проте не менеджерами.

Наразі ж студенти НУВГП мають нагоду набути технічній економічні знання одночасно завдяки кредитно-модульній системі освіти. Так, 50 відсотків дисциплін є обов’язковими для вивчення, а 50 відсотків студент може обирати за власним розсудом. Чому ж у тому переліку не може опинитися блок управлінських та економічних дисциплін?

Інший шлях – паралельне вивчення економічних і фінансових дисциплін на заочній формі навчання. І, нарешті, останній – навчання в Інституті довузівської підготовки та післядипломної освіти.

А наприкінці акції представники вищих навчальних закладів і бібліотек отримали по серії книжок з „Бібліотеки ділових шедеврів UMC”.

Наталія ПАРХОМЧУК

Ще одна гілка історії університету

Під час вивчення післявоєнного періоду історії нашого навчального закладу (1943-1959) з’ясувалося, що за постановою Ради Міністрів СРСР у Дніпропетровському сільськогосподарському інституті у вересні 1951 році було створено новий факультет – гідромеліоративний.

У 1955 році цей факультет переведено у Київський гідромеліоративний інститут (згодом – Український інститут інженерів водного господарства).

Лише у 1979 році гідромеліоративний факультет знов-таки відродився в стінах ДСГІ, тому що в країні не вистачало фахівців даного профілю. І це незважаючи на те, що УПВГ у цей період щороку випускав до 300 меліораторів.

Представником „дніпропетровської” плеяди випускників був кандидат технічних наук, доцент кафедри гідромеліорацій УПВГ Г.С. Потоцький, який у свій час очолював кафедру і плідно працював над науковими розробками щодо визначення параметрів дренажу під час дослідження способів осушення та зволоження важких мінеральних ґрунтів.

Єва ФІЛІПОВИЧ, завідувачка музею історії НУВГП

Тиха вода греблю рве

Центр локалізації паводкових вод відкрився у м.Берегово Закарпатської області

Мешканці Закарпаття не за розповідями чи телевізійними сюжетами знають, якою небезпечною буває вода стихія, скільки біди вона приносить і державі, і людям. Незважаючи на те, що нинішній рік тільки почався, на річках області вже сформувався високий паводок із амплітудами підвищення рівнів води від двох з половиною до трьох метрів, поступово добігає паводкова хвиля з верхів'їв.

Тож, відкриття Центру стало неабиякою подією для регіону.

Центр локалізації входить до цілісної програми, яка включає автоматичні станції спостереження „Тиса” та стаціонарні станції. Тому можна сподіватися, що відтепер на робочому столі диспетчерської, розміщеної в Ужгороді, буде повна картина подій у центрі паводку.

Робота центру дозволяє відкинути інтуїтивні прогнози перебігу та наслідків повені і спиратися на моделі, які визначають реальний час, що має кожен населений пункт на організацію захисту (якщо він у даній ситуації є). Обласне управління надзвичайних ситуацій, обводгосп та районна державна адміністрація, отримавши всі дані від Центру локалізації та маючи можливість промоделювати ситуацію з паводком, керуються параметрами реальної загрози і приймають рішення та рекомендації для органів місцевого самоврядування, з метою мінімізації

наслідків стихії.

Аналогічні системи потрібно створити і в усіх низинних районах області, - відзначив на презентації Центру керівник проекту, начальник Закарпатського обводгоспу Володимир Чіпак.

Проект підвищення готовності

регіональних організацій, пов'язаних з протипаводковим захистом у районі Берег, став першим проектом, виграним на тендерній основі Закарпатським обводгоспом. Спеціалісти водного господарства пройшли навчання і в Угорщині, і на Закарпатті. Okрім того, проведені тренінги для голів сільських рад та мешканців населених пунктів щодо організації захисту від паводку, де їх ознайомили з досвідом спорудження простих, але надійних конструкцій захисних споруд, рекомендаціями для

індивідуального будівництва в потенційно можливій зоні затоплення. У рамках проекту також працюватимуть автоматизована телефонна станція та локальна обчислювальна мережа.

Начальник відділу протипаводкового захисту Верхньо-

Тисянської дорекції охорони довкілля Іштван Гойош зауважив, що в захисті від паводку велике значення має готовність відповідних служб до цієї роботи, зокрема їх інформаційне і технічне забезпечення. Тому в прикордонному районі Берег на перший план виходить тісна співпраця українських та угорських водників.

У презентації центру взяв участь і ректор Національного університету водного господарства та природокористування, доктор технічних наук, професор Василь Гурин. Він дав високу оцінку проекту готовності

регіональних організацій, пов'язаних з протипаводковим захистом, де органічно поєднані сучасні технології з конкретними порадами для оперативного реагування в небезпечній ситуації.

Але зауважив, що в цьому вкрай важливому проекті беруть участь випускники нашого навчального закладу – провідного ВНЗ галузі водного господарства.

Людмила БОРИСЕНКО

Навчання у Франції

Стипендії Уряду Франції на 2007- 2008 навчальний рік

Посольство Франції в Україні пропонує:

- стипендії для здобуття диплому, еквівалентного диплому магістра з будь-якої дисципліни на (10 місяців навчання),
- стипендії для роботи над дисертацією під спільним франко-українським науковим керівництвом (наукові стажування у Франції по шість місяців протягом трьох років),
- стипендії для навчання за магістерською програмою „n+i“, для молодих інженерів, які мають диплом бакалавра чи магістра,
- стипендії для навчання за програмою КОПЕРНИК для молодих економістів та інженерів.

Для отримання детальнішої інформації звертайтеся до Французького культурного центру в

Україні (Київ, вул.Горького, 104), Франко-українського центру співробітництва у галузі вищої освіти та науки (Київ, бул.Шевченка, 31), відвідайте сайти Посольства Франції в Україні та Французького культурного центру (ambafrance-ua.org., ifu.corn.ua).

Щоб взяти участь в програмах необхідно до 15 березня подати наступні документи:

анкета, резюме, чітко та детально викладений навчальний проект, мотиваційний лист, сертифікат про знання французької мови, лист від французького навчального закладу, який готовий прийняти вас чи зацікавився вашою кандидатурою.

Для пошуку навчального закладу чи програми звертайтеся до сайтів edufrance.fr, onisep.fr, education.gouv.fr).

Центр міжнародних і регіональних зв'язків

Лариса Осьмак

Відкрилася ще одна, раніше невідома, сторінка історії нашого навчального закладу.

В скрижалі історії вписується нове для нас ім'я Лариси Осьмак (1918-1943-44), студентки Київського гідрометрологічного інституту 1936-41 років. Її місце в історії національно-визвольних змагань за незалежність та свободу України нерозривно пов'язане з іменем батька – Кирила Івановича Осьмака.

...12 вересня 1944 року в с.Дорожів Дублянського району Дрогобицької області чекісти проводили планову „зачистку” території, яка знаходилася в тилу Червоної Армії. Серед захоплених енкаведистами мешканців села був немолодий високий чоловік, особу якого встановлювали чотири роки. Виявiloся, що це Голова Президії Української Головної Визвольної Ради (УГВР) Кирило Осьмак. Суд засудив його на 25 років ув’язнення у Володимирському централі, де у травні 1960 року і скінчилось земне життя видатного українського патріота.

Лариса вже цього не могла знати, як і не дізналася того, що 15 липня 1944 року Кирило Осьмак на Великому Зборі в серпці Карпатських гір (с.Звир) був обраний Президентом Української Самостійної Соборної Держави, за яку мав боротися щойно організований єдиний всеукраїнський національний фронт. Тоді ж було створено Підпільний Парламент та Підпільний Уряд воюючої України.

Народилася Лариса Осьмак 1918 року в Києві, в сім'ї К.І.Осьмака, завідувача видавництва відділу Генерального секретарства земельних справ, і М.Юркевич, піклальної вчительки.

У 1925 році Лариса вперше дитячим серцем сприйняла справжню біду, яку приніс перший арешт батька – члена Селянської партії України. Родина опинилася в засланні у Курську. У 1930 році – знову арешт К.Осьмака, на цей раз у справі Спілки Визволення України, вирок – три роки концтабору в Комі.

Вплив батьківської науки про життя, недитячі бесіди про долю України, приклад батьків сприяли тому, що Лариса виросла справжньою українською патріоткою.

Після закінчення школи вона обрала свою майбутиньою спеціальністю господарювання на землі. Дочка „ворога народу”, щоб навчатися у вищому навчальному закладі, повинна була або публічно зреクトися батька, або вдало замаскуватися (наприклад, за спиною опікуна). Такими „плечима” для Лариси стали її дядько Михайло Дідковський, викладач кафедри гіdraulіки Київського інженерно-механічного інституту, та тітка Надія Юркевич – інженер гідрометслужби.

1937 рік пройшов для інституту в пригнічений і напруженій атмосфері. „За зв’язок з контрреволюціонеркою, колишньою викладачкою німецької мови Кравченко студента 2-го курсу Р.В.Барбаша з інституту виключити”. В.о. доцента З.М.Кашіна за пропаганду в лекціях з рослинництва класово-ворожих антирадянських теорій в сільському господарстві з посади звільнити”. Зав.бібліотекою т.Руденчик О.А. за те, що вивісила в читальні загального користування статтю ворога-троціста Ашрафана, з посади

звільнити” – це витяги з наказів по КГМІ тільки за лютій 1937р.

У січні 1938 року Кирило Осьмак знову опинився за грратами – через донос односельчанина по с.Кашине Рязанської області, в якому йому з дружиною дозволили оселитися після табору. Він працював в селі агрономом, дружина вчителювала. Діти залишилися жити з рідиною в Україні. Перебуваючи в тяжкій психологічній ситуації, не витримавши постійного цькування з боку колег і учнів як дружини „ворога народу”, Марія Осьмак покінчила собою.

Лариса Осьмак навчається в Київському ГМІ, за показниками успішності

розчиняється в шеренгах „хорошистів”, прагнучи ніяким чином не привертати до себе уваги.

Кирило Осьмак за 25 місяців слідства не визнав жодного із звинувачень і своїми доказами розшив шиту проти нього справу. I в березні 1940 року, через 12 років розлуки з рідною землею, повертається на Україну.

Оскільки він як політично неблагонадійний не мав права оселитися в Києві, посада технічного директора санаторію в Качанівці відкривала широкі можливості для відродження та розвитку подальшої справи.

У документах є свідчення, що весною 1940 року Лариса Осьмак, обираючись спеціалізацію „гідроресурси”, іде на виробничу практику в Ташкент, у Держводгосп Узбецької РСР.

На Західну Україну, після її приєднання до УРСР, з науковими вишукаями та дослідженнями приїздить завідувач кафедри гідрології КГМІ А.В.Огієвський. Це дало змогу вченим зібрати новий матеріал, урізноманітнити теми дипломних проектів студентів. Вже в лютому 1941 року об’єкти західноукраїнських земель фігурували у темах студентських дипломних робіт.

Тепер Лариса могла, збираючи матеріал

для дипломного проекту, виконувати доручення батька : прикриття для зв’язкової і розвідниці було ідеальним.

Про факт захисту дипломної роботи Ларисою Осьмак немає жодного документа. Зате є свідчення, що останні захисти в КГМІ відбулися 5 липня 1941 року, через два дні інститут було евакуйовано і закрито. У 1941 році встиг захиститися лише 21 випускник КГМІ.

Під час окупації Києва Лариса проживала з батьком, виконувала його доручення. Вона допомогла створити більше десяти первинних національно-патріотичних осередків у східних областях України, підтримувати з ними зв’язок, надавати підпільну літературу.

У жовтні 1941 року в Києві було створено Українську Національну Раду. Вона задумувалася як національне представництво, яке могло б стати законодавчим державним органом. Очолив Раду професор Київського політехнічного інституту Микола Величківський. Кирило Осьмак став членом Ради, керівником відділу земельних справ та кооперативного товариства „Сільський господар“. Завдяки цьому товариству Осьмак мав змогу допомагати українським підпільникам, членам похідних груп, коли вони почали приходити до Києва.

Лариса ж з другої половини 1942 року відправлялася на роботу в Житомирську земельну управу, нелегально працювала в сітці ОУН. Зв’язок з національно-патріотичним підпіллям Осьмаки зберегли протягом усієї німецької окупації Києва і поновили відразу у Львові, куди Кирило Осьмак зі своєю другою дружиною Людмилою Богданівською та дворічною донькою переїхав наприкінці вересня 1943 року.

Лариса для зв’язку залишилася в Житомирі. Її недовгий життєвий шлях обривається наприкінці 1943 – початку 1944 року, за свідченнями тітки Наталії Юркевич. Дівчина безслідно зникла, пойхавши з Новограда-Волинського до Коряя з підпільною літературою.

... Мрії Кирила Осьмака, Лариси Осьмак та їхніх поплідників по національно-визвольних змаганнях – це вже наші реалії. І нам потрібно багато працювати, аби виконати заповіт К.Осьмака, закарбованій в словах присяги, яку він склав як Президент УГВР 15 липня 1944 року :

„Наша мета – Українська Самостійна Соборна Держава на українських етнографічних землях. Наш шлях – революційно-визвольна боротьба проти всіх займанців і гнобителів українського народу. Будемо боротися за те, щоб ти, український народ, був володарем на своїй землі. На віттар цієї боротьби кладемо працю і своє життя”.

Єва ФЛІПОВИЧ,
заступниця директора музею історії НУВГП

Рідна мова в рідній хаті

21 лютого – Міжнародний день рідної мови, який відзначається за пропозицією ЮНЕСКО з 2000-го року.

Заснування цього дня має велике значення для підтримки багатомовності та розвитку мов народів світу. За оцінками фахівців, із 6000 тисяч мов, які нині існують (не так давно їх було 8000), більшість знаходяться під загрозою зникнення в найближчі десятиріччя. Залучення уваги міжнародної спільноти до цієї теми – важливий крок до визнання необхідності захистити різноманіття культур, врятувати їх від забуття. Адже за кожною з них – світ традицій, народної музики, обрядів та звичаїв, фольклору – цілий світ народу.

В Європі під загрозою зникнення перебуває близько п'ятдесяти мов, особливо скруто зі збереженням мов у малочисельних корінних народів Сибіру.

Здавалося б, Україні з багатомільйонним населенням

можна поки що не турбуватися про те, що українська мова зникає. Але всі ми знаємо, що проблема вистачає і на наших теренах. Нинішнім поколінням ще довго доведеться відроджувати велич і багатство рідної мови. Наскільки швидко це станеться, залежить від того, як кожен з нас плекатиме рідне слово щодня і повсякчас, а не лише в день рідної мови...

У бібліотеці університету (молодший абонемент) до цієї дати працюватиме виставка літератури „Рідна мова, калинова”, з якою буде цікаво ознайомитися студентам і працівникам. Тут можна буде переглянути підручники, посібники, словники сучасної української мови. Тим самим відкрити для себе нові та запозичені слова, навчитися правильно оформляти документи тощо.

Світлана КУШНІР

„Водники“ Відсвяткували День святого Валентина

У різні часи День святого Валентина відзначали по-різному. Особливою розмаїттю славилися британці. Подібно до давніх римлян, англійські юнаки писали на клаптиках пергаменту імена дівчат, клали їх у шапку і по черзі витягували. Так вони знаходили собі „Валентину“ на рік і ставали її „Валентином“. Також існував звичай: перший чоловік, який зустрічався дівчині цього дня, мав стати її Валентином, незважаючи на те, хоче вона цього чині (тому багато дівчат 14 лютого просто не виходили з дому, щоб не ризикувати).

В Італії 14 лютого молоді люди здавна дарували своїм коханим солодощі.

Поляки приходять цього дня в Познанську метрополію, де знаходиться мощі св. Валентина і чудотворна ікона, котра допомагає в коханні.

В Японії 14 лютого суто чоловіче свято. Там проводять конкурси „Найгучніше освідчення в коханні“: юнаки кричать з помосту все, що вони хочуть сказати про своє кохання. Хто прокричить найголосніше, стає переможцем.

Американці на початку ХХ ст. стали

посилати своїм коханим марципани. Коли з'явилася карамель, то до 14 лютого випускали червоно-білі цукерки з написаними на них словами кохання. У 50-і роки цукерки почали вкладати в коробки у формі сердець.

Популярні в наші дні „валентинки“ – анонімні листівки у формі сердець з освідченням у коханні, ніжними жартами тощо, – придумали „серцеїди“ французи.

А ось студенти на шоуго університету відсвяткували День святого Валентина по-своєму. Спершу на свяtko вом у концерті у актовій залі. Веселій настрій студентам та гостям створювали народний ансамбл сучасного танцю „Х-Денс“, народний ансамбль танцю „Рівненчанка“, народний джазовий ансамбль „Диксиленд“, зразковий ансамбль сучасного танцю „Етика“ міського будинку культури, група „Вояж“.

Та й посміялися від душі над естрадними мініатюрами народного СТЕМу „Шатун“ і веселими, дотепними номерами команди КВН „Кома“.

Алла ГУК

Тематичні виставки до пам'ятних дат

У лютому бібліотека університету організувала ряд тематичних виставок літератури, присвячених ювілейним датам видатних людей і визначним подіям.

Так, виставка літератури, присвячена 120-річчю від дня народження Є.Ф.Маланюка (1887-1968) – українського поета, культуролога, літературного критика – експонується у відділі художньої літератури, що знаходиться у шостому гуртожитку.

Творча спадщина поета, визаного українського класика, ідейно та тематично досить

розмаїта. Збірки його поезій та есе були видані у багатьох містах Європи й Америки: «Гербарій» (Гамбург, 1926), «Земля й залізо» (Париж, 1930), «Земна мадонна» (Львів, 1934), «Перстень Полікрата» (Львів, 1939), «Вибрани поезії» (Львів, Краків, 1943), «Влада» (Філадельфія, 1951), «Поезії в одному томі» (Нью-Йорк, 1954), «Остання весна» (Нью-Йорк, 1959), «Серпень» (Нью-Йорк, 1964), поема «П'ята симфонія» (Нью-Йорк, 1953). Після його смерті вийшла книжка «Перстень і порох» (Мюнхен, 1972). Есеїстику письменника зібрано в двох томах «Книги спостережень» (Торонто, 1962, т. 1; 1966, т. 2).

Домінуючою ідеєю як поезії, так і прози Євгена Маланюка була державність України, прагнення історичної справедливості.

Виставка „Рідна мова, калинова“, присвячена Дню рідної мови, експонується у відділі молодшого абонементу.

Лариса МИХАЛЬЦОВА

Перше робоче місце на провідному українському заводі

На ВАТ „Рівненський завод високовольтної апаратури” для майбутніх менеджерів, економістів та інженерів Національного університету водного господарства та природокористування відбувся семінар під назвою „Сучасне підприємство”.

З ініціативи керівництва відкритого акціонерного товариства РЗВА минулого навчального року між нашим університетом і РЗВА було укладено угоду про співпрацю. Отож студенти спеціальності „автоматизоване управління та технологічними процесами”, „економіка підприємства”, „автомобільне та автомобільне господарство”, „обладнання хімічних виробництв та підприємств будівельних матеріалів”, „підйомно-транспортні, будівельні, дорожні, меліоративні машини та обладнання” та „менеджмент організацій” вже другий рік поспіль мають змогу на власні очі ознайомитися з цим підприємством, його діяльністю, виробничими і технологічними процесами. Наразі завод виготовляє високовольтну комутаційну апаратуру - високоякісні економічні апарати напругою від 6 до 110 кВ. Завод оснащений сучасним унікальним обладнанням, аналогів якому немає в Україні.

Як зауважив голова праління ВАТ «РЗВА» Ігор Ференц, для студентів важливо не лише отримати міцні теоретичні знання, а й побачити свое майбутнє робоче місце, знати чим відрізняється сучасне виробництво

від уявленого. Адже на кожному великому підприємстві (а саме таким є РЗВА в масштабах України), свої особливості роботи. На міжнародному ж рівні за обсягами

Володимир Мальчевський. Пізніше студенти ознайомилися безпосередньо з підприємством - цехами, новими лініями, високотехнологічним обладнанням та продукцією заводу.

Протягом трьох днів вони також прослухали лекції провідних фахівців заводу, дізналися про новинки і особливості виробництва, ознайомилися зі специфікою виробництва, а наприкінці отримали сертифікат про додаткову освіту.

До речі, такий сертифікат стане в нагоді кожному при заповненні резюме, де обов'язковим є запитання і про додаткову вищу освіту. Okрім того, ті, хто зарекомендують себе з кращої сторони, будуть зараховані у кадровий резерв ВАТ «РЗВА».

Завершальним етапом цього заходу стане написання конкурсних практичних робіт за запропонованими фахівцями заводу темами. Мета цих робіт – виявити цілеспрямованіх, логічно мислячих, творчих майбутніх фахівців. А переможці конкурсу будуть нагороджені грошовими преміями у 1000, 750 і 500 гривень за I-III місця.

Наталя ПАРХОМЧУК

виробництва та річним оборотом Рівненський завод високовольтної апаратури належить до підприємств середньої потужності, що теж є досить високою сходинкою.

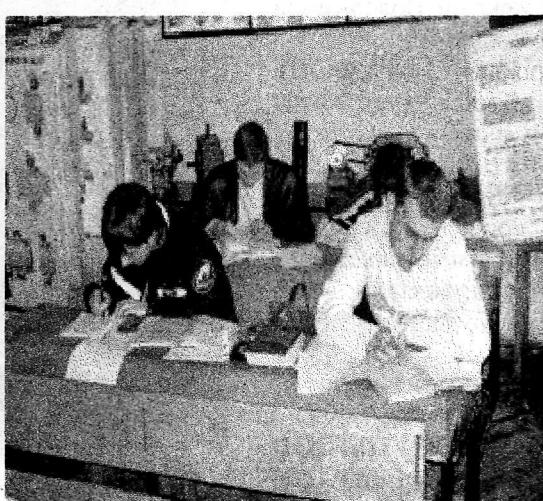
Щодо особливостей виробництва, цікавим є те, що кожне замовлення на заводі є індивідуальним та виготовляється для замовника, - розказав студентам радник голови правління з питань персоналу

Найрозуміші економісти

На кафедрі економіки та підприємства відбулася олімпіада з дисципліни „економіка підприємства”. Продемонструвати свої знання з цього предмету могли студенти усіх курсів спеціальності „економіка підприємства”.

Завдання олімпіади включали у себе п'ять теоретичних і одне практичне (виробнича ситуація) завдання. Позмагатися у творчому характері вирішили десять учасників. Їм було відведене дві години на розв'язок завдань.

Переможцем став Дмитро Дащевський (магістрант). Друге місце розділили Оксана

Стахнюк (V курс) та Леонід Сіпайлло (V курс), на третьому місці – Олександра Чукарова (V курс), Андрій Крока (III курс), Ірина Кравчук (III курс).

А незабаром, першого березня, відбудеться наступний етап олімпіади зі спеціальності „економіка підприємства”. Отож, хто не встиг продемонструвати свої знання у першому турі з дисципліни, можуть виправити ситуацію у другому, вже зі спеціальності.

Андрій ГОРДІЙЧУК, доцент кафедри економіки підприємства, член оргкомітету олімпіади.

Чемпіонат університету з гирьового спорту

**Студентка факультету землевпорядкування та геоінформатики
Оксана Маліновська встановила новий рекорд.**

Вперше в нашому навчальному закладі відбувся чемпіонат з гирьового спорту (поштовх довгим циклом, коли спортсмен повинен підняти дві гірі на груди і штовхнути вгору), в залік УШУніверсіади НУВГП.

Сто тридцять юнаків у семи категоріях мірялися силами, аби визначити, хто ж насправді з них найсильніший. Вони захищали честь своїх факультетів перед уболівальниками, серед яких – студенти, декани, викладачі, співробітники. І спортсмени не розочарували їхніх сподівань.

Чудово виступив на чемпіонаті студент факультету будівництва та архітектури Іван Макаренко, який підняв дві тридцятікілограмових гірі 53 рази, що є нормативом майстра спорту України. Гостра боротьба розгорнулася за перше місце у категорії до 90 кілограм. Юрій Сойко (МЕФ) і Анатолій Булейко (ФМ) підняли гирю по 60 разів, Дмитро Хочай (ФЕІП) – 61 раз, а Максим Редько (ФБА) підвищив результат ще на чотири підйоми. Останню крапку поставив студент ФЕІП Володимир Коноплюк, який 71 раз підняв дві гірі по 24 кілограма і посів перше місце.

В особистому заліку чемпіонами університету у своїх вагових категоріях стали Сергій Чепураз ФВГ, Андрій Антонюк, Володимир

Адамчук, Іван Макаренко, Сергій Криса з ФБА, Володимир Коноплюк

майстри спорту і ймовірно наша майбутня абітурієнтика Оксана Шульжук у цій же ваговій категорії підняла гирю 160 разів (норматив майстра спорту 155 підйомів).

Як завжди, своїм результативним виступом на помості вразила майстер спорту, чемпіонка України 2006 року Оксана Маліновська. Вона за десять хвилин підняла 16-кілограмову гирю двісті десять разів, перевищивши тим самим свій рекорд на 19 підйомів. Друге місце посіла студентка ФВГ Юлія Відник (92 підйома), третє – Наталія Бабич з ФМ (88 підйомів).

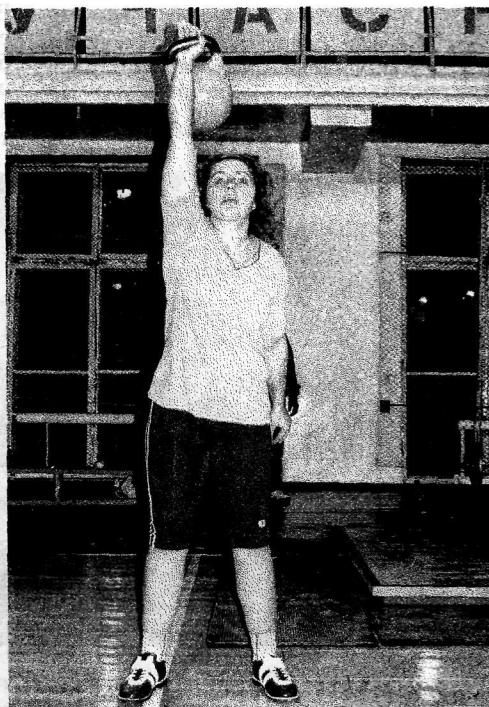
У ваговій категорії понад 70 кілограм з результатом 181 підйом перемогла срібний призер міжнародних змагань, майстер спорту України, студентка ФЕП Ольга Бондар. Студентка ФЗГ Оксана Кобель з результатом 58 підйомів здобула друге місце.

Командні місця чемпіонату розподілися таким чином:

I місце – ФБА, II – ФЕІП, III – МЕФ, IV – ФМ, V – ФЗГ, VI – ФВГ, VII – ФЕП, VIII – ФПМ, IX – ФГТБ.

Євген КОМАРЕВИЧ,
старший викладач кафедри
фізичного виховання.

На фото: чемпіонка України
Оксана Маліновська.

з ФЕІП і Михайло Горбовий з МЕФ.

Кульмінацією чемпіонату були змагання серед дівчат. У категорії до 60 кілограм Катерина Бугай (ФГТБ) підняла 16-кілограмову гирю у вправі „ривок” 83 рази, а школярка з Сарненського району, кандидат в

Настільний теніс

У 29-й спартакіаді студмістечка університету з настільного тенісу взяли участь сім гуртожитків. Перше місце у запеклій боротьбі виборола команда другого гуртожитка у складі Володимира Кучменка (2 курс, ФЕІП), Миколи Віннічука (2 курс, ФЕІП) та Валентини Курілович (3 курс, ФЕІП). Далі місця розташувались так: II місце – гуртожиток №6, III – гуртожиток №1, IV місце – гуртожиток №4, V місце – гуртожиток №7, VI місце – гуртожиток №3 і VII місце – гуртожиток №5.

В останній день змагань проведена особиста першість між першими та другими ракетками турніру. Переможцем спартакіади став першокурсник факультету будівництва та архітектури Роман Антонюк.

Головний суддя змагань – асистент кафедри фізичного виховання Ірина Бірук.

Анатолій ОНУЦЬКИЙ,
голова спортивного клубу

